

I § 7 findes der en Regel om, at der skal betales 30 Kr. for Foretagelse af Sager, der ikke angaa Penges Værdi, og ind under denne Paragraf vil ogsaa falde Injuriessager. Det vil koste 30 Kr. at faa en saadan foretagen. Det kan vistnok i mange Tilfælde afskrække Folk fra at bringe Injurier for Retten, og det vil jeg hilse med Glæde. Men Folk ville ogsaa kunne ræsonere saaledes, at naar det er saa dyrt at bringe Sagen for Retten, ville de tage sig selv til Rette og maaske bruge Næverne, hvor de ellers ikke vilde bruge dem, og det vilde jeg betragte som meget uheldigt. Jeg tror, at der her maa foretages en Forandring.

Jeg skal tillade mig at gøre en Bemærkning angaaende Udpantningsgebyrerne. Jeg tror, at man i Almindelighed vil tiltræde dem. Det er jo en Kendsgerning, at Kommunekasserne hele Landet over, baade Købstadkommunekasserne og Sognekommunekasserne, staa i betydeligt Forskud, fordi Folk ikke betale deres Skatter til Forfaldstid. Grunden dertil kan jo være, at de ikke kunne betale, men det erkendes vistnok almindeligt, at Hovedgrunden er, at Folk ikke gide betale. De mene, at Fogeden kan komme og hente Skatten, det koster kun en ren Bagatel, og man kan tjene mere ved ikke at betale end den Smule, Gebyret koster. Det er nu 33 Øre, naar Skatten er under 50 Kr. og det maa sikkert sættes betydelig højere op, end Forslaget gør det, nemlig til 40 Øre. De 7 Øre gør hverken fra eller til, og de tjenes ydermere ind paa en anden Bøv. Nu faa Vidnerne 33 Øre til Deling, og det samlede Udpantningsgebyr er saaledes 66 Øre. Her bestemmes det nu, at, naar Fogedretten sættes for at pante for Skatter, skulle Vidnerne kun have 1 Kr. hver for hele Forretningen. Det bliver altsaa 2 Kr. i alt, men naar der pantes 40 paa een Dag, uden at Retten hæves, bliver det kun 5 Øre for hver enkelt Forretning, og dette er betydningsløst. Her maa der ganske sikkert foretages en Forandring; Gebyrerne for Tinglæsning finder jeg gennemgaaende rigtige, nemlig en fast Grundtaks og ved Siden deraf en Værdiafgift. Derimod kan der tvistes om, hvorvidt Beløbenes Størrelse just ere, som de skulle være. Der findes ikke nogen Bemærkning om, at Halvprocentsafgiften skal ophæves, og det er dog vistnok den, der trykker mest ved Ejendomsoverdragelser. Men maaske kan Statskassen ikke undvære denne betydelige Ind-

tægt. Det ny i Forslaget, at Tinglæsningsafgiften skal berigtiges ved Stempelmærker, der paaklæbes vedkommende Dokument, maa betragtes som absolut heldig.

Hvad Gebyret for Notarialattester angaar, mener jeg, at Tallene ere mærkverdige brudte, det er ikke runde Summer, og det betragter jeg som uheldigt. Der staa i Motiverne, at det er sket af Hensyn til, at Notarialembedet i Kjøbenhavns Underretskreds fremdeles skal bevares som sportellønnet. Jeg synes, det er uheldigt, at man hele Landet over skal lide, fordi dette Embede skal bevares som sportellønnet, i Særdeleshed da jeg ikke ser nogen Grund til, at det Embede skal vedblive at være sportellønnet, medens alle andre Embedsmænd ere paa fast Gage. Jeg henstiller, om man ikke vil benytte denne Lejlighed til ogsaa at sætte denne Embedsmand paa fast Gage og derefter afrunde Gebyrerne for Notarialforretninger i Lighed med, hvad der ellers sker. Det kan vel nok siges, at 3 Kr. for en Pantebogsattest er for højt i Forhold til andre Attester, der kun koste 50 Øre, og jeg henstiller, om dette Gebyr ikke kunde nedsættes.

Der er endnu nogle enkelte Ting, som jeg kunde have Lyst til at omtale, men jeg skal ikke opholde mig derved. Jeg skal for flere Punkters Vedkommende slutte mig til, hvad den ærede foregaaende Taler sagde. Ogsaa jeg mener, at Hjemmeindtægten, der er de Sportler, han omtalte, og som Embedsmanden nu faar, bør indtages, saa at vi faa hele Gagen udbetalt af Staten. Der er saa meget mere Grund dertil, som mange Underretsdommere ikke faa deres fulde Gage, der bestaar af det, Staten udbetaler, plus Hjemmeindtægten, idet Hjemmeindtægten, der regnes med ved Embedsbesættelsen, ofte beregnes for højt. Embedsmanden faar saaledes ikke den Gage, der var lovet ham efter Loven. — Jeg kan ogsaa slutte mig til den ærede foregaaende Taler, for saa vidt han gjorde Indsigelse mod nogle brugte Ord. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at Loven i § 69 bruger Udtrykket Panteattest. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigere at bruge Ordet Pantebogsattest, men det er jo en ren Bagatel.

Saa skal jeg ligesom den foregaaende ærede Taler slutte med at anbefale disse 4 Lovforslag, som vi nu have behandlet i Løbet af den sidste Uge, til Gennemførelse, saa snart som det paa nogen Maade er muligt.